

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну допомогу сім'ям з дітьми

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, N 5, ст.21)

{ Вводиться в дію Постановою ВР
N 2812-XII (2812-12) від 21.11.92, ВВР, 1993, N 5, ст. 22 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 3779-XII (3779-12) від 23.12.93, ВВР, 1994, N 11, ст. 47
N 563-XIV (563-14) від 25.03.99, ВВР, 1999, N 19, ст.174
N 1628-III (1628-14) від 06.04.2000, ВВР, 2000, N 25, ст.199
N 2171-III (2171-14) від 21.12.2000, ВВР, 2001, N 9, ст.38 }

{ В редакції Закону
N 2334-III (2334-14) від 22.03.2001, ВВР, 2001, N 20, ст.102 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 49-IV (49-15) від 04.07.2002, ВВР, 2002, N 35, ст. 261
N 177-IV (177-15) від 26.09.2002, ВВР, 2002, N 46, ст.347
N 208-IV (208-15) від 24.10.2002, ВВР, 2002, N 50, ст.367
N 662-IV (662-15) від 03.04.2003, ВВР, 2003, N 27, ст.209
N 972-IV (972-15) від 19.06.2003, ВВР, 2003, N 45, ст.362
N 2164-IV (2164-15) від 04.11.2004, ВВР, 2005, N 3, ст.79 }

{ Зміни по Закону N 2415-IV (2415-15) від 03.02.2005 не внесені }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, ВВР, 2005, N 17, N 18-19,
ст.267
N 2625-IV (2625-15) від 02.06.2005, ВВР, 2005, N 26, ст.356
N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005, ВВР, 2006, N 9, N 10-11,
ст.96
N 3200-IV (3200-15) від 15.12.2005, ВВР, 2006, N 14, ст.116
N 3372-IV (3372-15) від 19.01.2006, ВВР, 2006, N 22, ст.185
N 3428-IV (3428-15) від 09.02.2006, ВВР, 2006, N 26, ст.215
N 3446-IV (3446-15) від 21.02.2006, ВВР, 2006, N 26, ст.217
N 489-V (489-16) від 19.12.2006, ВВР, 2007, N 7-8, ст.66
N 997-V (997-16) від 27.04.2007, ВВР, 2007, N 33, ст.440 }

{ Додатково див. Рішення Конституційного Суду
N 6-рп/2007 (v0a6p710-07) від 09.07.2007 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, ВВР, 2008, N 5-6, N 7-8, ст.78
- зміни діють по 31 грудня 2008 року
N 269-VI (269-17) від 15.04.2008, ВВР, 2008, N 24, ст.235
N 573-VI (573-17) від 23.09.2008, ВВР, 2009, N 7, ст.70
N 1180-VI (1180-17) від 19.03.2009, ВВР, 2009, N 32-33, ст.485
N 1254-VI (1254-17) від 14.04.2009
N 1390-VI (1390-17) від 21.05.2009 }

{ Встановити на 2002 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 80 гривень у розрахунку на одну особу згідно із Законом N 2905-III (2905-14) від 20.12.2001, ВВР, 2002, N 12-13, ст.92 }

{ Установити на 2003 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 80 гривень у

розрахунку на одну особу згідно із Законом N 380-IV (380-15) від 26.12.2002, ВВР, 2003, N 10-11, ст.86 }

{ Установити на 2004 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 85 гривень у розрахунку на одну особу згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003, ВВР, 2004, N 17-18, ст.250 }

{ Установити на 2005 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 90 гривень у розрахунку на одну особу згідно із Законами N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004, ВВР, 2005, N 7-8, ст.162, N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005 }

{ Установити, що у 2005 році: допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років надається незастрахованим особам у розмірі 100 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму; розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям не може бути більшим ніж 75 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї згідно із Законами N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004, ВВР, 2005, N 7-8, ст.162, N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005 }

{ Установити, що у 2007 році: допомога при народженні дитини - у розмірі 8500 гривень. Виплата допомоги здійснюється одноразово при народженні дитини в сумі 3400 гривень, решта - протягом наступних 12 місяців рівними частинами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України; допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку - у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 90 гривень для незастрахованих осіб та не менше 23 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, для застрахованих осіб, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, згідно із Законом N 489-V (489-16) від 19.12.2006 }

{ У тексті Закону слова "які перебувають під опікою чи піклуванням" замінено словами "над якими встановлено опіку чи піклування" згідно із Законом N 997-V (997-16) від 27.04.2007 }

{ У тексті Закону слово "усиновитель" в усіх відмінках і числах замінено словом "усиновлювач" у відповідному відмінку і числі згідно із Законом N 573-VI (573-17) від 23.09.2008 }

Цей Закон відповідно до Конституції України (254к/96-ВР) встановлює гарантований державою рівень матеріальної підтримки сімей з дітьми шляхом надання державної грошової допомоги з урахуванням складу сім'ї, її доходів та віку дітей і спрямований на забезпечення пріоритету державної допомоги сім'ям з дітьми у загальній системі соціального захисту населення.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Право сімей з дітьми на державну допомогу

Громадяни України, в сім'ях яких виховуються та проживають неповнолітні діти, мають право на державну допомогу у випадках та на умовах, передбачених цим Законом та іншими законами України.

Іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також особи, яким надано статус біженця в Україні, мають право на державну допомогу нарівні з громадянами України на умовах, передбачених цим Законом, іншими законами або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. (Частина друга статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 177-IV (177-15) від 26.09.2002)

У разі, коли міжнародним договором України передбачено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, застосовуються правила, встановлені цим договором.

Порядок призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми (1751-2001-п) та перелік документів, необхідних для призначення допомоги за цим Законом, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 2. Поняття і терміни, що вживаються у цьому Законі

У цьому Законі поняття і терміни вживаються у такому значенні:

дитина - особа віком до 18 років (повноліття), якщо згідно з законом вона не набуває прав повнолітньої раніше;

сім'я з дітьми - поєднане родинними зв'язками та зобов'язаннями щодо утримання коло осіб, у якому виховуються рідні, усиновлені діти, а також діти, над якими встановлено опіку чи піклування;

малозабезпечена сім'я з дітьми - сім'я, яка з поважних або незалежних від неї причин має середньомісячний сукупний дохід нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї;

прожитковий мінімум для сім'ї - визначена для кожної сім'ї залежно від її складу сума прожиткових мінімумів, розрахованих і затверджених відповідно до Закону України "Про прожитковий мінімум" (966-14) для осіб, які належать до основних соціальних і демографічних груп населення.

середньомісячний сукупний дохід сім'ї - обчислений у середньому за місяць дохід усіх членів сім'ї з усіх джерел надходжень протягом шести місяців, що передують місяцю звернення за призначенням державної соціальної допомоги.

Стаття 3. Види державної допомоги сім'ям з дітьми

Відповідно до цього Закону призначаються такі види державної допомоги сім'ям з дітьми:

1) допомога у зв'язку з вагітністю та пологами;

2) допомога при народженні дитини; { Пункт 2 частини першої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

2-1) допомога при усиновленні дитини; { Частина першу статті 3 доповнено пунктом 2-1 згідно із Законом N 573-VI (573-17) від

23.09.2008 }

3) допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

4) допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування;

5) допомога на дітей самотніми матерям; (Частина перша статті 3 доповнено пунктом 5 згідно із Законом N 49-IV (49-15) від 04.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та об'єднання громадян за рахунок власних коштів можуть запроваджувати додаткові види допомоги та встановлювати доплати до державної допомоги сім'ям з дітьми.

(Стаття 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 208-IV (208-15) від 24.10.2002)

Стаття 4. Джерела покриття витрат на виплату державної допомоги сім'ям з дітьми

Покриття витрат на виплату державної допомоги сім'ям з дітьми здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів.

Порядок покриття витрат, передбачений частиною першою цієї статті, не стосується виплат допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам з числа військовослужбовців Збройних Сил України, Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, військ цивільної оборони, інших військових формувань, а також Державної спеціальної служби транспорту та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ і Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації та Державної кримінально-виконавчої служби України. Покриття витрат на виплату зазначеного виду державної допомоги цим категоріям жінок здійснюється за рахунок відповідних бюджетів. { Частина друга статті 4 із змінами, Законами N 662-IV (662-15) від 03.04.2003, N 3200-IV (3200-15) від 15.12.2005, N 3428-IV (3428-15) від 09.02.2006, N 1180-VI (1180-17) від 19.03.2009, N 1254-VI (1254-17) від 14.04.2009 }

Стаття 5. Органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги сім'ям з дітьми

Всі види державної допомоги сім'ям з дітьми, крім допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам, зазначеним у частині другій статті 4 цього Закону, призначають і виплачують органи соціального захисту населення за місцем проживання батьків (усиновлювачів, опікуна, піклувальника).

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам, зазначеним у частині другій статті 4 цього Закону, призначається і виплачується за місцем основної роботи (служби).

Стаття 6. Термін розгляду документів для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми

Документи, необхідні для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми, подаються особою, яка претендує на призначення допомоги, самотійно. За наявності письмової заяви особи, яка претендує на призначення допомоги, але за станом здоров'я або з інших поважних причин не може самотійно зібрати необхідні

документи, збір зазначених документів покладається на органи, що призначають допомогу.

Документи, необхідні для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми, розглядаються органом, що призначає та здійснює виплату державної допомоги, протягом 10 днів з дня звернення.

Про призначення державної допомоги чи про відмову в її наданні із зазначенням причини відмови та порядку оскарження цього рішення орган, що призначає і здійснює виплату державної допомоги сім'ям з дітьми, видає чи надсилає заявникові письмове повідомлення протягом 5 днів після прийняття відповідного рішення.

Розділ II

ДОПОМОГА У ЗВ'ЯЗКУ З ВАГІТНІСТЮ ТА ПОЛОГАМИ

Стаття 7. Право на допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами

Право на державну допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами мають за цим Законом всі жінки (у тому числі неповнолітні), які не застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 8. Умови надання і тривалість виплати допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами

Підставою для призначення жінкам допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами є видана в установленому порядку довідка лікувального закладу встановленого зразка та довідка:

з основного місця роботи (служби, навчання);

ліквідаційної комісії для жінок, звільнених з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації;

державної служби зайнятості для жінок, зареєстрованих у державній службі зайнятості як безробітні;

з місця проживання для непрацюючих жінок про те, що вони не працюють (не служать, не навчаються).

Особам, які усиновили або взяли під опіку дитину протягом двох місяців з дня її народження, допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається на підставі рішення про усиновлення або встановлення опіки за період з дня усиновлення чи встановлення опіки і до закінчення строку післяпологової відпустки.

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами призначається, якщо звернення за нею надійшло не пізніше шести місяців з дня закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, і виплачується жінкам за весь період відпустки, тривалість якої становить 70 календарних днів до пологів і 56 (у разі ускладнених пологів або народження двох чи більше дітей - 70) календарних днів після пологів. Жінкам, віднесеним до 1-4 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, допомога по вагітності та пологах виплачується за 180 календарних днів зазначеної відпустки (90 - до пологів та 90 - після пологів). Зазначена допомога обчислюється сумарно та надається жінкам у повному обсязі незалежно від кількості днів відпустки, фактично використаних до пологів.

За період відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, що збігається з відпусткою по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, допомога по вагітності та пологах виплачується незалежно від допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Стаття 9. Розмір допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається у розмірі 100 відсотків середньомісячного доходу (стипендії, грошового забезпечення, допомоги по безробіттю тощо) жінки, але не менше 25 відсотків від розміру встановленого законом прожиткового мінімуму для працездатної особи із розрахунку на місяць.

Розділ III

ДОПОМОГА ПРИ НАРОДЖЕННІ ДИТИНИ

{ Назва розділу III із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

Стаття 10. Право на допомогу при народженні дитини

Допомога при народженні дитини за цим Законом надається одному з батьків дитини (опікуну).

Одноразова допомога, призначена опікуну, вважається власністю дитини. { Статтю 10 доповнено частиною другою згідно із Законом N 1390-VI (1390-17) від 21.05.2009 }

{ Стаття 10 в редакції Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007; із змінами, внесеними згідно із Законом N 573-VI (573-17) від 23.09.2008 }

Стаття 11. Умови призначення допомоги при народженні дитини

{ Назва статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

Допомога батькам при народженні дитини призначається на підставі свідоцтва про народження дитини. Опікунам зазначена допомога призначається на підставі рішення про встановлення опіки. { Частина перша статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 573-VI (573-17) від 23.09.2008 }

У разі народження (встановлення опіки) двох і більше дітей допомога надається на кожну дитину. { Частина друга статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 573-VI (573-17) від 23.09.2008 }

Допомога при народженні дитини призначається за умови, якщо звернення за її призначенням надійшло не пізніше дванадцяти місяців з дня народження дитини. { Частина третя статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

У разі народження мертвої дитини допомога при народженні дитини не призначається.

{ Текст статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

Стаття 12. Розмір допомоги при народженні дитини

Допомога при народженні дитини надається у розмірі 12 240 гривень - на першу дитину, 25 000 гривень - на другу

дитину, 50 000 гривень - на третю і наступну дитину. Виплата допомоги здійснюється одноразово при народженні першої дитини в сумі 4 800 гривень, другої дитини - 4 840 гривень, третьої та наступної дитини - 5 000 гривень, решта на першу дитину виплачується протягом наступних 12 місяців, на другу дитину - 24 місяців, на третю і наступну дитину - 36 місяців рівними частинами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.
{ Стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 972-IV (972-15) від 19.06.2003; в редакції Законів N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }
{ Щодо дії статті 12 додатково див. Закони N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005, N 489-V (489-16) від 19.12.2006, Рішення Конституційного Суду N 6-рп/2007 (v0a6p710-07) від 09.07.2007 }

Розділ III-A

ДОПОМОГА ПРИ УСИНОВЛЕННІ ДИТИНИ

Стаття 12-1. Право на допомогу при усиновленні дитини

Право на допомогу при усиновленні дитини має особа, яка є громадянином України, постійно проживає на її території та усиновила дитину з числа дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування (якщо усиновлювачами є подружжя - один з них на їх розсуд).

Стаття 12-2. Умови призначення допомоги при усиновленні дитини

Допомога при усиновленні дитини призначається на підставі рішення про усиновлення дитини.

У разі усиновлення двох і більше дітей допомога надається на кожну дитину.

Допомога при усиновленні дитини призначається за умови, якщо звернення за її призначенням надійшло не пізніше дванадцяти місяців з дня набрання законної сили рішенням про усиновлення дитини.

Допомога при усиновленні дитини призначається незалежно від одержання на дитину інших видів допомоги.

Стаття 12-3. Розмір допомоги при усиновленні дитини

Допомога при усиновленні дитини надається у розмірі, встановленому для виплати допомоги при народженні першої дитини. Порядок і умови виплати допомоги при усиновленні дитини та підстави для припинення виплати такої допомоги визначаються Кабінетом Міністрів України.

{ Закон доповнено розділом III-A згідно із Законом N 573-VI (573-17) від 23.09.2008 }

Розділ IV

ДОПОМОГА ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ ДО ДОСЯГНЕННЯ НЕЮ ТРИРІЧНОГО ВІКУ

Стаття 13. Право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку

Право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку за цим Законом має особа (один з батьків дитини, усиновлювач, опікун, баба, дід або інший родич), яка фактично

здійснює догляд за дитиною.

Допомога по догляду за дитиною, призначена опікуну, вважається власністю дитини. { Статтю 13 доповнено частиною другою згідно із Законом N 1390-VI (1390-17) від 21.05.2009 }
{ Стаття 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

Стаття 14. Умови призначення допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку виплачується щомісяця з дня призначення допомоги по догляду за дитиною по день досягнення дитиною вказаного віку включно. Усиновлювачам та опікунам допомога призначається не раніше, ніж з дня прийняття рішення про усиовлення або встановлення опіки.

Особам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації, до їх працевлаштування допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається на підставі довідки ліквідаційної комісії.

Особам, які працюють на умовах трудового договору (контракту) на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності та господарювання або у фізичних осіб, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається на підставі витягу з наказу (розпорядження) роботодавця про надання особі, яка фактично здійснює догляд за дитиною, відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку. { Статтю 14 доповнено частиною згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

Особам, зареєстрованим у державній службі зайнятості як безробітні, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається на підставі довідки державної служби зайнятості.

У разі працевлаштування або виходу на роботу матері дитини або особи, яка фактично здійснює догляд за дитиною, до закінчення строку догляду у режимі повного робочого часу зазначена допомога виплачується особі, яка продовжує догляд за дитиною до досягнення нею трирічного віку. { Статтю 14 доповнено частиною згідно із Законом N 3446-IV (3446-15) від 21.02.2006; із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

Призначення допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку особі, яка фактично доглядає за дитиною, здійснюється за письмовою заявою цієї особи та на підставі довідки матері дитини про те, що виплату зазначеної допомоги їй припинено (із зазначенням дати). { Частина статті 14 в редакції Закону N 3446-IV (3446-15) від 21.02.2006 }

Матерям, які мають дітей віком до трьох років і вийшли на роботу та працюють у режимі неповного робочого часу або вдома, що підтверджується довідкою з місця роботи, або одночасно продовжують навчання з відривом від виробництва, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років призначається (виплачується) в повному розмірі. { Частина сьома статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

{ Частина восьму статті 14 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

Стаття 15. Розмір допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку

(Установити у 2006 році допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 90 гривень, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, згідно із Законом N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005)

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається у розмірі, що дорівнює різниці між прожитковим мінімумом, встановленим для працездатних осіб, та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 130 гривень. { Частина перша статті 15 в редакції Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }
{ Щодо дії частини першої статті 15 додатково див. Закони N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005, N 489-V (489-16) від 19.12.2006, Рішення Конституційного Суду N 6-рп/2007 (v0a6p710-07) від 09.07.2007 }

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається на кожну дитину незалежно від кількості народжених (усиновлених, взятих під опіку) дітей у сім'ї, по догляду за якими надається допомога. { Частина друга статті 15 в редакції Закону N 3446-IV (3446-15) від 21.02.2006 }

Розділ V

(Установити на 2005 рік, що розмір допомоги на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, обчислюється виходячи із такого значення прожиткового мінімуму: з 1 квітня 2005 року для дітей віком до 6 років - 362 гривні, для дітей від 6 до 18 років - 460 гривень; з 1 жовтня 2005 року для дітей віком до 6 років - 376 гривень, для дітей віком від 6 до 18 років - 468 гривень згідно із Законами N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004, N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ, НАД ЯКИМИ ВСТАНОВЛЕНО ОПІКУ ЧИ ПІКЛУВАННЯ

Стаття 16. Право на допомогу на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається особам, призначеним в установленому законом порядку опікунами чи піклувальниками дітей, які позбавлені батьківського піклування. Така допомога вважається власністю дитини.
{ Стаття 16 в редакції Законів N 997-V (997-16) від 27.04.2007, N 1390-VI (1390-17) від 21.05.2009 }

Стаття 17. Підстави призначення допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, призначається на підставі рішення про встановлення опіки чи піклування.
{ Стаття 17 в редакції Закону N 269-VI (269-17) від 15.04.2008 }

Стаття 18. Розмір допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування

Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, надається у розмірі, що становить два прожиткових мінімуми для дитини відповідного віку.

У разі коли на дитину виплачуються призначені в установленому порядку пенсія, аліменти, стипендія, державна допомога, розмір допомоги на дитину, над якою встановлено опіку чи піклування, визначається як різниця між двома прожитковими мінімумами для дитини відповідного віку та розміром призначених пенсії, аліментів, стипендії, державної допомоги.
{ Текст статті 18 в редакції Закону N 269-VI (269-17) від 15.04.2008 }

Розділ V-A

(Установити на 2005 рік, що розмір допомоги на дітей одиноким матерям обчислюється виходячи із такого значення прожиткового мінімуму: з 1 квітня 2005 року для дітей віком до 6 років - 362 гривні, для дітей віком від 6 до 18 років - 460 гривень; з 1 жовтня 2005 року для дітей віком до 6 років - 376 гривень, для дітей віком від 6 до 18 років - 468 гривень згідно із Законами N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004, N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ ОДИНОКИМ МАТЕРЯМ

Стаття 18-1. Право на допомогу на дітей одиноким матерям

Право на допомогу на дітей одиноким матерям мають одинокі матері (які не перебувають у шлюбі), одинокі усиновлювачі, якщо у свідоцтві про народження дитини (рішенні про усиновлення дитини) відсутній запис про батька (матір) або запис про батька (матір) проведено в установленому порядку державним органом реєстрації актів цивільного стану за вказівкою матері (батька, усиновлювача) дитини. (Частина перша статті 18-1 в редакції Закону N 2164-IV (2164-15) від 04.11.2004)

Право на допомогу на дітей одиноким матерям (батькам) мають вдови та вдівці з дітьми, мати (батько) дітей у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або державну соціальну допомогу. (Частина друга статті 18-1 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Якщо одинока мати, одинокий усиновлювач (вдова, вдівець), мати (батько) у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, уклали шлюб, то за ними зберігається право на отримання допомоги на дітей, які народилися чи були усиновлені до шлюбу, за умови якщо ці діти не були усиновлені чоловіком (дружиною). (Частина третя статті 18-1 в редакції Закону N 2164-IV (2164-15) від 04.11.2004; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Жінка, яка має дітей від особи, з якою вона не перебувала і не перебуває в зареєстрованому шлюбі, але з якою вона веде спільне господарство, разом проживає і виховує дітей, права на одержання допомоги, встановленої на дітей одиноким матерям, не має. При реєстрації цієї жінкою шлюбу з особою, від якої вона має дітей, допомога на дітей, народжених від цієї особи, не призначається.

Стаття 18-2. Умови призначення допомоги на дітей одиноким матерям

Допомога на дітей одиницям матерям призначається за наявності відповідної довідки державного органу реєстрації актів цивільного стану про підстави внесення до книги реєстрації народжень відомостей про батька (матір) дитини. (Частина перша статті 18-2 в редакції Закону N 2164-IV (2164-15) від 04.11.2004)

Допомога на дітей одиницям матерям призначається незалежно від одержання на дітей інших видів допомоги, передбачених цим Законом.

Стаття 18-3. Розмір допомоги на дітей одиницям матерям

Допомога на дітей одиницям матерям, одиницям усиновлювачам (вдовам, вдівцям), матері (батьку) у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, які мають дітей віком до 18 років (якщо діти навчаються за денною формою навчання у вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації та професійно-технічних навчальних закладах, - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років), надається у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку. (Частина перша статті 18-3 із змінами, внесеними згідно із Законами N 2625-IV (2625-15) від 02.06.2005, N 3372-IV (3372-15) від 19.01.2006)

Допомога на дітей одиницям матерям, одиницям усиновлювачам (вдовам, вдівцям), матері (батьку) у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, призначається на кожную дитину.

(Стаття 18-3 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Закон доповнено розділом V-A згідно із Законом N 49-IV (49-15) від 04.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

(Розділ VI виключено на підставі Закону N 208-IV (208-15) від 24.10.2002)

Розділ VII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ, ОРГАНІЗАЦІЙ І ГРОМАДЯН

Стаття 21. Відповідальність підприємств, установ та організацій за недостовірність даних і документів, виданих для призначення державної допомоги

Органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги сім'ям з дітьми, мають право у разі потреби перевіряти обґрунтованість видачі та достовірність відповідних документів, поданих для призначення допомоги.

Підприємства, установи та організації несуть відповідальність за шкоду, заподіяну сім'ям з дітьми або державі внаслідок несвоечасної видачі документів або видачі недостовірних даних, і відшкодовують її в установленому законом порядку.

Стаття 22. Відповідальність громадян за недостовірність документів, поданих для призначення

державної допомоги

Одержувачі державної допомоги зобов'язані повідомляти органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги, про зміну всіх обставин, що впливають на виплату допомоги.

Суми державної допомоги, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку громадян (у результаті подання документів із свідомо неправдивими відомостями, неподання відомостей про зміни у складі сім'ї, приховування обставин, що впливають на виплату державної допомоги тощо), стягуються згідно з законом.

Органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги, мають право перевіряти матеріальний стан сімей з дітьми.

Стаття 23. Оскарження рішення органу, що призначає державну допомогу

Рішення органу, що призначає і здійснює виплату державної допомоги, може бути оскаржено у вищестоящих органах виконавчої влади або у судовому порядку.

Стаття 24. Відповідальність органів, що призначають і здійснюють виплату допомоги сім'ям з дітьми

Посадові особи, винні у порушенні законодавства про державну допомогу сім'ям з дітьми, несуть відповідальність згідно з законом.

Розділ VIII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2002 року.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

розробити і затвердити порядок призначення та виплати державної допомоги сім'ям з дітьми.

3. Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається у розмірі, що дорівнює різниці між: з 1 січня 2008 року - 50 відсотками, з 1 січня 2009 року - 75 відсотками, з 1 січня 2010 року - 100 відсотками прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців.

{ Пункт 3 розділу VIII в редакції Законів N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

{ Щодо дії пункту 3 розділу VIII додатково див. Закони N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005, N 489-V (489-16) від 19.12.2006, Рішення Конституційного Суду N 6-рп/2007 (v0a6p710-07) від 09.07.2007 }

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 21 листопада 1992 року

N 2811-XII